

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 270. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604346768/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Christensen laa atter og stuede med Kjæppen i Hullet.

Karl var bleven stærkt ophidset; ikke ret meget af Vrede mod Betjenten, men af Angst for at have paadraget sig Skyld ved sin Nølen. Han havde lige besluttet at gaa ud igjen, tage Røbet fra Betjenten med Magt og dukke ned efter Drengene, – da saa han tre nye Betjente komme til paa den Side, hvor han stod. Saa opgav han det. Han vilde jo straks blive overmandet. Øvre paa den anden Side var der en Kvinde, der besvimede – formodentlig hende, der før havde skreget – og blev haaren bort.

Karl skyndte sig op igjennem Folkemængden, og stod atter ved Porten i Teglgårdstræde. – Det var dette besynderlige Faktum: at to Mennesker var druknede, og at han muligvis kunde have reddet dem, og havde sletintet gjort for at redde dem. Han følte sig ikke normal derefter. – Klokken var ti Minuter over 2. Hellum var formodentlig kommen. –

Da han aabnede Døren, var Stuen fuld af Fensmarks sunde og kraftige Gentlemans-Stemme, der lød indigneret og ædel paa den selvfølgeligelige Maade, som Fensmark ofte brugte.

Hellum sad og hørte til.

»Veed De det?« sagde Fensmark til den Indtrædende.

»Hvilket?«

»Om de to Drenge, der er druknet her lige udenfor.«

»Ja.«

»Jeg hørte det af en Forbipasserende, lige før Hr. Hellum kom, at de begge var omkomne, og det mens Folk staar i Hundredvis og gloer derpaa. Jamen det er jo bestials! Det er jo Mord – som Folkeforlystelse! Det er jo, Gud hjælpe mig, som paa den romerske Arena, hvor Tilskuerne sidder i Tusindvis og ser paa, at deres Medmennesker dræbes. Og saa taler man om, at Kristendommen har humaniseret Menneskeslægten. Jeg siger: tag Straffen bort, saa gør man værre Ting i vore Dage end paa Neros Tid.«

»Hvis Drengene var komne ind under Isen,« sagde Hellum, »saa behøvede det ikke blot at være for sin Fornøjelses Skyld, at man lod dem blive der. Det kunde ogsaa være for selv at undgaa den visse Død.«

»Skulde der virkelig ikke have været en rask, ung Mand, der med Tov om Livet kunde have gaaet ned – «

»Jeg var til Stede,« sagde Karl, »jeg kommer henne fra Voldgraven.«